

РЕШЕНИЕ

№ 9708

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4213** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/ срещу решение № 316 от 17.01.2024 г., постановено по НАХД № 12340/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 4 състав, с което е отменено негово Наказателно постановление /НП/ № 11-01-185 от 25.08.2022 г. за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 665,38 лв. на Т. Б. Д. за извършено нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3, т. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП, ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.).

В жалбата са изложени съображения за неправилност на съдебното решение, които в болшинството си съставляват доводи за законосъобразност на отмененото с него наказателно постановление. Според касатора налице е фактическа грешка в обстоятелствената част на НП, която била отстранена в съдебното производство посредством показанията на актосъставителя и документите от административнонаказателната преписка. Представя писмени бележки. Претендира отмяна на атакуваното съдебно решение, както и присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Т. Б. Д., в писмено становище оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Атакуваното пред СРС наказателно постановление е отменено в резултат на формирания от съда извод за допуснато съществено процесуално нарушение при издаването му, което е послужило като единствено основание за отмяната му. След съпоставка на фактическите обстоятелства, изложени от актосъставителя и тези, с които е обосновано административнонаказателното обвинение, въззивният състав е констатирал съществено разминаване, препятстващо съдебната проверка на акта. По тази причина първоинстанционният не е обсъждал в мотивите на съдебното решение спора по същество - елементите на административното нарушение от обективна и субективна страна, субект на административно-наказателната отговорност и др.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

При вярно установена фактическа обстановка съставът на СРС е извел съответни на закона правни изводи за незаконосъобразност на НП. Решаващите мотиви на съда изцяло се подкрепят от съдържанието на приобщените с административнонаказателната преписка документи, чиято съпоставка действително сочи на съществено разминаване в АУАН и НП при описанието на проведената от „Монтажи“ ЕАД възлагателна процедура. Вярна е констатацията, че АУАН, въз основа на който е издадено НП, описва фактологията по изпълнение на поръчката от „Сливен Бетон“ ЕООД, а наказателното постановление възпроизвежда отношенията на възложителя с друг изпълнител („ХЪС“ ООД), по друга възлагателна процедура. Настоящият състав споделя констатираната изначална липса на ясно и непротиворечиво административнонаказателно обвинение. Поради това и с правилно позоваване на чл. 57 ЗАНН въззивният съд законосъобразно е аргументирал решаващия си извод, основан на значението на всички реквизити, отразяващи вярната фактическа обстановка и съществеността на всеки пропуск в тази насока.

Несподелима е тезата в жалбата за наличие на допусната в НП техническа грешка, която била успешно санирана посредством показанията на актосъставителя в производството пред СРС, както и от приобщените с административнонаказателната преписка документи. Разбирането на касатора е в противоречие с формалния характер на производството по ЗАНН, целящ с подробните си разпоредби да гарантира законосъобразност в правоотношенията между страните, предвид правната и обществена значимост на засяганите ценности. В тази насока следва да се отбележи неприложимостта на института на техническата или фактическа грешка в производството по ЗАНН. Действително, налице са установени способности за отстраняване на очевидна фактическа грешка и неточности както в административния акт /чл. 62, ал. 2 от АПК/, така и в съдебното решение /чл. 175, ал. 1 АПК/. ЗАНН обаче не допуска подобна процесуална възможност. С оглед на регулираните със ЗАНН отношения, не следва да бъде допускано разширително тълкуване на нормите.

От процесуален аспект следва да се съобразява и последицата на всеки способ за отстраняване пропуски. При направеното разграничение между АПК и ЗАНН случаят не попада и в хипотеза на чл. 53, ал. 2 ЗАНН.

С оглед на изложеното изводът за допуснато съществено нарушение на приложимите процесуални правила в хода на развитие на административно - наказателното производство е законосъобразен и не са налице касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 316 от 17.01.2024 г., постановено по НАХД № 12340/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4 състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: